

דרך ההנהיגה

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
שמיני עצרת | גיליון 47 | כ"ב תשרי החשמי"ד

העבודה של האדם בשמיני עצרת.

אלא על זה יש משקל כבד ביותר, דוד המלך אומר (תהילים קד, לג) "אָשִׁי-רָה לַה' בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי". מה הפירוש "אָשִׁי-רָה לַה' בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי", דוד המלך אומר להקב"ה, ריבונו של עולם, אני שר לך אבל לשיר להשם צריך איזה כוח ואיזו משמעות בשביל לשיר להקב"ה. אין לי זכות על מה לשיר לך, אני אין לי זכויות, אין לי מעלות, כך אומר דוד המלך שהיה ענו גדול, אז אני שר להשם "בְּעוֹדֵי" על זה שיש לי עוד כוח לעתיד לחיות ואני אחזור בתשובה ואני אהיה איש טוב, ואני שר לך "בְּעוֹדֵי", על העוד שיש לי לחיות, שבזמן שעוד יש לי לחיות אני אתקן עוד את מעשיי ואתקן את דרכי, על זה אני שר לך.

זה מה שדוד המלך אומר בתהילים, וזה מה שכל אחד צריך להרגיש בעצמו, גם אם עכשיו אני עוד לא מספיק, גם אם עכשיו אני עוד לא הגעתי ליעוד שלי, גם אם עכשיו לא הספקתי להוציא את מה שאני צריך להוציא מעצמי, אבל אני שר להשם "בְּעוֹדֵי", ממה שעוד יהיה לי כוח לעתיד ואני אהיה טוב. זה כמו הקפות שעושים בחג סוכות, מה זה הקפות, למה קוראים לזה הקפות, למה לא קוראים לזה שם אחר. אלא אנחנו כמו לוקחים בהקפה, בהלוואה, אנחנו מקיפים את התיבה ולוקחים כמו הלוואה כוח מהקב"ה. זו כל המהות של הקפות, לוקחים הקפה, הלוואה, כמו שאדם הולך למכולת ורושם ולוקח אוכל בהקפה, אנחנו לוקחים בהקפה מהקב"ה, בהלוואה, כוחות מהקב"ה וזו מהות גדולה בחיים, שהאדם צריך לדעת אותם. והדבר הזה חזרנו ושיננו ב"שובה ישראל" כמה פעמים, הרבה פעמים אין לאדם כוח להתמודד עם הבעיות שלו, יש צרות, יש חובות, יש בעיות, יש קשיים, אז האדם מבקש מהקב"ה, הקב"ה תלווה לי כוח, אין לי כוח, הכוח שלי מוגבל, אבל תלווה לי כוח. מתי שיהיה לי עוד כוח שמגיע לי, תיקח אותי, אבל עכשיו תלווה לי. וזו המהות של שאול המלך, הוא היה "שואל", לווה כוח מהקב"ה.

וזו המהות של שמיני עצרת, להסתכל על הקב"ה פנים אל פנים, ולהסתכל על האהבה שלנו להשם, וגם אם אין לנו זכויות, אז הזכויות שלנו הן בזה של "אָשִׁי-רָה לַה' בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי", שעוד יהיה לי כוח, ועוד אני אתחזק, ואז אני אשיר לך, השיר של עכשיו הוא על העתיד שאני עתיד להיות טוב והכל בהקפה, שאני לוקח בהקפה ממך מהקב"ה, ואני "שואל" ולווה כוח להיות בנו וראוי לשבת פנים אל פנים לפני מלכו של עולם.

אבל בכל אופן צריכים להבין, שמחת תורה יום אחרון של החג, מה המהות של החג הזה? מה החג הזה? מה המהות של החג הזה? אני מבין פסח אוכלים מצות על זה שיצאנו ממצרים, סוכות עושים סוכות על זה שהקב"ה הושיב את בני ישראל בסוכות וענני כבוד זה מובן. שבועות אנחנו קיבלנו את התורה, עושים את חג שבועות, אבל מה המהות של חג שמיני עצרת, מה אנחנו חוגגים בו, מה אנחנו עושים בו, מה אנחנו צריכים לעשות בשמיני עצרת? מה העבודה של שמיני עצרת.

אז רבותינו הקדושים דרשו ואמרו, שמיני עצרת זה כמו אבא שיש לו בן והבן גר רחוק והבן בא לבקר את האבא, ולפני שהבן עוזב, אז האבא אומר לו תישאר איתי עוד יום אחד קשה עלי פרידתך, אל תיסע, מחר תיסע, תישאר איתי עוד יום אחד.

עברנו את כל ימי החגים, ראש השנה, חודש אלול, עשרת ימי תשובה, יום הכיפורים, נעבור בעזרת ה' היום את הושענא רבא, הקב"ה אומר לנו זהו, אל תלכו, עוד יום, תישארו איתי עוד יום, זה שמיני עצרת.

זה הכוח של שמיני עצרת, כביכול, שהקב"ה אומר לנו תישארו איתי עוד יום, אז המהות של שמיני עצרת זו בקשה שהאבא, הקב"ה, ביקש מאיתנו תישארו איתי עוד יום ואל תלכו, אבל על זה צריך להבין מה העבודה שצריכים לעבוד בשמיני עצרת.

ראינו בספרים הקדושים שאת הדבר הזה, אנחנו רוצים שנחזק לקראת שמיני עצרת ב"שובה ישראל", שזה יוחק בספר לזיכרון עולם שזה יהיה אחד מהיסודות של "שובה ישראל" ששמיני עצרת אנחנו נמצאים במעלה גדולה ביותר. המעלה הזאת זה כמו שני אוהבים, שני חברים, וככה האדם צריך להסתכל בשמיני עצרת על היום הזה, שני חברים שמסתכלים אחד על השני ואוהבים אחד את השני אהבה גדולה ורק עומדים ומסתכלים אחד עם השני, הלב מדבר אחד עם השני מה שהשני רוצה.

שמיני עצרת זה זמן שאנחנו צריכים לשבת ולהסתכל על הקב"ה, לראות את הקב"ה, להבין את הקב"ה, חג של שני אנשים אוהבים ומסתכלים אחד על השני, ומקבלים כוחות אחד מהשני, זו המהות של שמיני עצרת, שהקב"ה אמר לנו תישארו עוד יום, נשארנו, אבל אנחנו לא הולכים, אין לנו מה לעשות משהו חריג, אנחנו רק עומדים ומסתכלים על הקב"ה, זו המהות שלנו בשמיני עצרת, זה הזמן של שמיני עצרת.

אבל נבוא ונשאל בעונות הרבים כל אחד מאיתנו מלא בחטאים, מלא בעוונות, איך יכול לשבת ולהסתכל בפני מלכו של עולם ולעמוד כמו חבר מול הקב"ה, איפה, איפה אנחנו? מה עם העוונות שלנו? מה עם המעשים שלנו? עוונותינו היטו, איפה המצב שלנו? איפה אנחנו נמצאים, איך יכולים להסתכל כנגד הקב"ה?

נפש דיי"ק

סרקו את הברקוד החדש
והצטרפו לקבוצה של כבוד
האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף
פינטו שליט"א

אדם צריך לדעת שכל יהודי יש לו כוחות נפש עצומים, כוחות שאי אפשר להבין ואי אפשר למדוד אותם, את הכוחות שיש לכל אדם ואדם, ואת המלחמות ואת העצות של היצר הרע לעשות את האדם קטן בפני עצמו, כלפי חוץ ודאי אנשים אוהבים להראות את עצמם גדולים וחזקים, אבל בפנים היצר הרע מייאש את האדם ונותן לאדם הרגשה שהוא השפל והקטן והלא מוצלח ביותר שיש בעולם, אבל אדם צריך לדעת, גם אם הוא חטא וגם אם הוא עשה טעויות, עדיין הנשמה שלו גבוהה וחזקה ביותר והוא יכול לתקן ויכול לשנות את הכל. ולכן מה שדוד המלך אומר (תהילים פו, ב) "שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אֲנִי", דוד המלך כל חייו החזיק בעצמו שהוא עפר ואפר, ושהוא "תולעת ולא איש חֲרַפְתָּ אָדָם" (תהילים כב, ז), דברים הקשים ביותר, אבל הוא ידע שיש בו נפש מרוממת וגבוהה וחזקה ביותר. ולכן אומר דוד המלך את האמת, "כִּי חָסִיד אֲנִי", שהנשמה שלו היא גדולה וחזקה ויש לה כוחות עצומים, "שְׁמֶרָה נַפְשִׁי", בכוח זה שאני מאמין שהנשמה שלי גבוהה וגדולה, וגם אם טעיתי וגם אם חטאתי וגם אם נכשלתי, הנשמה שלי גדולה ואני לא מתייאש, "שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אֲנִי".

שישו ושמחו בשמחת תורה

אומרים "ישמחו השמים ותגל הארץ" (תהלים צו, יא), ושישו ושמחו בשמחת תורה. מה זה שישו ושמחו בשמחת תורה, צריך לומר שישו ושמחו בתורה, מה זה בשמחת תורה, מה התורה שמחה? מה זה שישו ושמחו בשמחת תורה? מה זה שישו ושמחו בשמחת תורה?

אז חשבנו לומר כך, כתוב שהקב"ה מתי שרצה לתת את התורה לעולם, הלך הקב"ה לכל האומות והציע להן לקבל את התורה. הלך לבני ישמעאל אמר להם תקבלו את התורה, אמרו לו, מה כתוב שם, אמר להם "לא תִּבְרָא", אמרו לו, לא רוצים. לבני עשיון, מה כתוב שם, "לא תִּבְרָא", אמרו לו לא רוצים. אף אומה לא רצתה את התורה, היחידים שרצו את התורה זה עם ישראל.

נתאר לעצמנו ח"ו הישמעאלים היו אומרים, אנחנו רוצים את התורה. אז התורה הייתה בצער, הייתה צריכה להיות של ישמעאלים. אז שישו ושמחו בשמחת תורה, התורה שמחה שאנחנו זכינו בה, התורה שמחה שאנחנו זכינו בה, התורה שמחה שזכינו בה.

התורה שמחה, התורה הקדושה אומרת, מה יותר טוב שאיזה ערבי או איזה נוצרי היה הוא מרים את התורה ורוקד? לא. אם הם היו אומרים במתן תורה אנחנו רוצים, השם היה נותן להם, השם הציע להם. ובסוף אמרו לו לא, אז הגיע אלינו. אז התורה שמחה שאנחנו זכינו בה.

מי לא רוצה ישועה? מי לא רוצה רפואה?
מי לא רוצה את משה רבנו חמ"ק ישר עלי בטמיים

סעוד דברים
צומאת משה רבנו

האמת אז עזרתו ובעקבות כבודו מודפס רבנו יאחיזקאל יוסף פיינמן שליט"א
זמן צומאת כולם מזינים עוד שני ודברים למה שני דברים באבות עולם
בזכות מלך וקדוש שם שמיים ולקיים את דביו הי זכרו ביום ששה אביו
ספר דברים צומאת משה רבנו זי"ע

מדיא הוא דבי שמעון
למקור עליו בעינת דהדין

הזרמנות דדי פלגות
להצחת שמות במהדורה
החדשה והמהודרת של ספרי
לימוד הזוהר הימי

ניתן להנציח שמות
להצלחה, ישועה ופרנסה
או להנציח את שמות
הנפטרים לעילוי נשמתם

ולזכות בשותפות של
עשרות אלפי סימני
הזוהר הקדוש

קיימות הזוהר הימי
או הנציח הדין לימוד מלא
במחשבות הזוהר הימי שמתאמת במחשבות אלפי הדינים

התקשרו למוקד הזוהר בטלפון 9260

כל יום כמו נס

שירת דוד

שאלה:

כבוד הרב אני אמא לארבעה ילדים, שיהיו בריאים ולפני שנה חליתי במחלה הארורה ועברתי ייסורים קשים בנפש ובגוף. וברחמים גמורים ברוך השם אני בריאה ושלימה, אבל אני חווה מאד חרדות ופחדים, לילה יום, שח"ו המחלה הזאת תחזור אלי. בע"ה רצינו לשאול את הדברים האלה, זה בא לי מבורא עולם הפחדים האלה? או זה עצת היצר הרע?

תשובה:

פחדים זה סתם, זה דברים שאסור לחשוב. את בריאה, שלמה, תאריכי ימים. אז מה יוצא? שבינתיים את חיה בפחדים, אז המחלה הזאת עוד לא עברה לך, כי המחלה עוד נמצאת בפחדים. המחלה תעבור כשהפחדים יעברו. תמחקי את הפחדים, זה מחקת גם את המחלה.

שמיני עצרת - עוד יום מתנה לשאוב כוחות ושמחה

תורה, אבל המציאות נהיית שקשה להתפלל, אסור ללכת לבתי כנסיות, אף אחד לא אשם בזה, אבל זו המציאות שהמצב נגרם שכל מה שהרומאים וכל הגזירות שהיו בכל הזמנים הקשים באו על העולם. לא ח"ו שמישהו ישב וגזר את זה בצורה קשה ורעה נגד התורה, נגד עם ישראל וכו', אנחנו לא נכנסים לשום עניין. אבל המציאות נהייתה שהקב"ה הביא לעולם את כל הגזירות הקשות שהיו בכל הדורות במשהו קטן שסגר את כל העולם כולו וזה לרדת לתהום וזה התחלה של תהום והתחלה של התדרדרות מדחי אל דחי מדחי אל דחי שזה דבר מסוכן ביותר.

ולכן צריך לדעת יסוד גדול, התורה הקדושה אומרת לנו שהקב"ה נתן לנו כמה סוגים של חגים, ראש השנה לעשות כפרה על העוונות שעשינו, כיפור מחילה, שהשם ימחל על כל הדברים הלא טובים שעשינו, הושענא רבא החתימה של כל מה שעשינו בראש השנה וכיפור ועשרת ימי תשובה ועם הימים של השמחה של סוכות, החתימה על הכל. פסח, לקחת כוח לניסים ולנפלאות למשך השנה. שבועות, ללמוד תורה לקחת כוח ללימוד תורה לכל השנה כולה. סוכות, המהות של סוכות זה לקחת שמחה לכל השנה כולה. כמו שיש תחנות דלק בכביש שמדי כמה קילומטרים עוצרים לשים דלק באוטו, שיהיה עוד כוח להמשיך לנסוע הלאה, זה חג סוכות, חג סוכות זה תחנת דלק לתדלק את הנפש בשמחה.

אז שלמה המלך אומר "תן חלקך לשבעה וגם לשמונה", שלמה המלך אומר יש שבעה ימים חג של סוכות, ומוסיפים עוד יום אחד הוספה מיוחדת שהקב"ה הוסיף לחג, שזה שמיני עצרת, עוד יום אחד, למה? כי אנחנו לא יודעים איזו צרות יהיו, לא יודעים איזה בעיות יהיו במשך השנה. "האָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו וְה' יִרְאֶה לְלִבּוֹ" (שמ"א טז, ז), אדם רואה בעין את הבעיות, את הצרות, אדם לא יודע מה אורב לו בצד, אז אנחנו אומרים להקב"ה, שבעה ימים של החג זה טוב, עוד יום של החג שהקב"ה מוסיף ונותן לנו שמיני עצרת נחטוף את זה חזק וניקח את זה מהר כי אנחנו לא יודעים עוד איזה צרות יהיה לנו בהמשך, ולא יודעים עוד איזה בעיות יהיה בהמשך של העולם. אז היום הזה שהקב"ה הוסיף שמיני עצרת, שמחת תורה זה יום שהוא יום מיוחד ביותר, הוספה. להמשיך לתדלק עוד את הכוח של הנפש בעוד שמחה, זה כמו אדם שנוסע ברכב והוא יכול לשים סכום של כסף דלק ויכול לשים סכום גדול מאד של כסף דלק, למלא חצי מכל דלק או למלא את כל מכל הדלק. הקב"ה נתן לנו עוד "כסף", עוד יום, לשמיני עצרת הוסיף לנו עוד יום, למלא עוד את הדלק, ונתן לנו מכל יותר גדול שנוכל למלא יותר דלק ליותר זמן. שמיני עצרת, זו מתנה שהקב"ה נתן לנו. כמו אבא שאומר לבן, נתתי לך מאה שקל לדלק, תיקח מאה וחמישים שקל לדלק. יש לנו עוד יום מתנה מהקב"ה למלא את הדלק לנשמה, עוד יום למלא כוח, שמחה בנשמה לימים הקשים האלה שעוד לקראתנו, ולבלתי נודע שעוד לקראתנו.

שלמה המלך אומר בקהלת (קהלת יא, ב) "תן חלקך לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ". ידוע ששלמה המלך היה קודש קודשים וכל מילה ששלמה המלך אמר, הייתה בה משמעות עצומה ביותר והיה חכם שבכל אדם, והמעלה שלו הייתה מעלה של ראייה לדורי דורות, כוח של בית המקדש, של המקום שמכפרים לעם ישראל על העוונות, קהלת בתוך התנ"ך, כל מילה שכתובה בקהלת היא בעלת משמעות גדולה, אז מה זה "תן חלקך לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ", מה הפירוש "כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ", מה העומק של הדברים? אז אולי אפשר לבאר ולומר, בעוונותינו הרבים אנחנו לא יודעים מה תהיה "רעה על הארץ", אנחנו זוכרים שנה שעברה בסוכות כולנו היינו "בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב" (דברים כח, מז), כל אחד עם החיים שלו, עם המחשבות שלו, אבל אף אחד לא האמין ולא העלה בדעתו שנגיע לסוכות השנה הזו במצב הזה של חג הסוכות, שכולנו נמצאים באימה וחרדה ופחד. אם זה פחד על החיים, אם זה פחד על הפרנסה, אם זה פחד כללי, אם זה פחד פרטי, פחד גדול ביותר.

אז סוכות שנה שעברה הכל היה נראה טוב, כל אחד עם ה"חבילה" הפרטית שלו שמתמודד איתה. ואף אחד לא העלה בדעתו ולא האמין מה מסתתר ועומד בצד, ומה מחכה בימים שיבוא אחרי כן לבוא לעולם, איזה צרות מתרגשות לבוא לעולם.

וצריך לדעת שברגע שמתחילות צרות, אז הצרות לא עוצרות, הן הולכות ומתגברות, הולכות ומתחזקות, ועד שלא מגיעים לפיצוץ גדול אז זה לא נעצר. ולכן רבותינו הקדושים קוראים לדור הזה, דור התהום, מה זה דור התהום? מתי שאדם נופל באיזו שוחה קטנה או באיזה בור קטן, אז הוא נפל וקם. אבל מתי שאדם מתחיל להתדרדר בתהום, אז התהום אין לו מעצור, מתגלגלים, מתגלגלים, מתגלגלים, עד שמגיעים למקום של הסוף, של התהום, וזה הדור הזה בכל העניים.

מתי שאדם מתחיל ויכוח קטן, תעצור אותו, למה? כי ויכוח קטן יגיע לתהום. מתי שאדם מתחיל בעיה קטנה, תעצור אותה, למה? כי בעיה קטנה מגיעה לתהום. הדור הזה הוא דור התהום, כל דבר שמתחיל, אם אתה לא עוצר אותו מהר, הוא מתדרדר לתהום, זה דור שהמהות שלו לפני ביאת משיח צדקנו, הוא דור של התהום.

והקב"ה נתן לעם ישראל עשרות שנים של שקט ושלווה וזמנים טובים, היו מלחמות והיו דברים, אבל תמיד היה לעם ישראל את הדרכים ואת הדברים איך לצאת פחות או יותר מכל הצרות והבעיות שהיו, לא היו דברים קיומיים חמורים כמו שיש בימים האלה.

בימים האלה הקב"ה הביא את כל העולם כולו, זו לא אומה אחת או שבט אחד או דבר אחד, הביא את כל העולם כולו לסוג של משהו חמור וקשה ולא מובן, והחוסר הבנה שיש בו הוא גדול ביותר. והדבר הקשה ביותר שכולם יודעים, שבסוף כולם יבינו איך ומה ויראו שזה דבר שאפשר להשתלט עליו ברגע. אבל, הקב"ה מסמא את העיניים של כולם וכולם כסומים ולא מוצאים את התשובה של הדבר, כי הקב"ה מגלגל את העולם למקום של התהום המסוכן ביותר.

וזה הדבר הקשה והדבר החמור ביותר, כי היסוד הדור הזה, מתי שמתחילים להתדרדר זו התדרדרות של תהום והעולם מתחיל להתדרדר. וההתדרדרות היא בכל המובנים, בכל הדברים, התדרדרות מסוכנת שאם לא יהיה משהו חריג של תשובה חריגה והתקרבות להשם בצורה חריגה, שבעוונות הרבים זה לא נראה, זה רק נראה הולך ויותר דרכים ודברים שממעטים ומקטינים את התורה ואת המצוות ואת הדת.

פעם הרומאים גזרו לא ללמוד תורה, אז היום אף אחד לא גזר לא ללמוד

סגולות הרי"ף

תפילה כשיוצאים מן הסוכה: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו כשם שקימתי וישבתי בסוכה זו כן אצכה לשנה הבאה לישוב בסוכה של לוי'תן. בספר יסוד יוסף כתב להתפלל אז תפילה זו: רבונא דעלמא. יהא רעוא מן קדמך. שאותן מלאכים הקדושים השיכים למצות סכה ולמצות ד' מינים לולב ואתרוג הדס וערבה. הנהגים בחג הסוכות הם יתלו עמנו בצאתנו מן הסכה. ויכנסו עמנו לבתינו לחיים ולשלום. ולהיות תמיד עלינו שמירה עליונה ממעון קדשך. ולהצילנו מכל חטא ועון ומכל פגעים רעים. ומכל שעות רעות המתרגשות לבא לעולם. ותערה עלינו רוח ממרום. וחדש כליותינו לעבדך באמת באהבה וביראה. ונתמיד מאד בתלמוד תורתך הקדושה ללמוד וללמד. וזכות ארבע עה מינים ומצות סכה ועמוד שתאריך אפך עד שובינו אליך בתשובה שלימה לפניך. ונתקן כל אשר פגמנו. ונזכה לשני שלחנות בלי צער ויגון אני ובני ביתי ויוצאי חלצי. ונהיה כלנו שקטים ושלמים ורעננים. ועובדי השם באמת לאמתו כרצונך הטוב בכלל כל בני ישראל. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

עשית משהו טוב? אל תצפה לקבל טובה בחזרה

ה"גאון מוילנא" היה אחד הקדושים הגדולים שהיו לעם ישראל, וכל אדם שהיה בא לגאון מוילנא והיה מבקש מהגאון מוילנא טובה, הגאון מוילנא היה עוזר לו. היה גומר לעזור לו, היה פותח הגאון מוילנא מגירה ונותן לו אבן קטנה.

שאלו את הגאון מוילנא, למה אתה נותן אבנים קטנות? למה? אמר להם הגאון מוילנא, כל בן אדם שאתה עושה לו טובה, בסוף הוא יזרוק עליך אבן גדולה. אנשים לא מקבלים, הנפש של בן אדם קשה לו לקבל שמיישהו עשה לו טובה, אז כל מי שהאדם עושה לו טובה, הוא תמיד דואג בסוף להחזיר לו רעה. אמר הגאון מוילנא, אני נותן אבנים קטנות, שיזרוק עלי אבנים קטנות אחרי שאני אעשה את הטובה ולא יזרוקו עלי סלעים ואבנים גדולות. אדם צריך לדעת יסוד גדול, לא לצפות מכלום בעולם, לא לצפות מאף דבר בעולם, אדם אסור לו לצפות מאף דבר, מאף עניין, מכלום. כי טבע האדם, אדם שקיבל תמורה מאדם תמיד הוא מרגיש חייב, הוא מחפש איך לפטור את עצמו מהחוב הזה. איך לפטור את עצמו מהחוב הזה? הרבה פעמים הוא מביא רע ואבנים וסלעים לפטור את עצמו מהחוב.

אדם שמתחיל לבנות ציפיות בנפש שלו ומתחיל לחשוב על ציפיות, זה יהיה לי וזה יתן לי, וזה יעשה לי, וזה חבר, וזה אני יאמין וזה אני לא יאמין, וזה טוב, וזה לא טוב, אדם רק גורם עוול גדול לעצמו ואדם רק גורם לעצמו שבוסוף יהיו לו אכזבות גדולות ביותר.

אתה תעשה את הדברים לשם שמיים, מי שביקש ממך עזרה, תעזור לו. אתה יכול לעזור לו, תעזור לו. אל תעזור לו שבשביל שיום אחד אולי הוא יחזיר לך טובה, אל תעזור לו שבשביל יום אחד הוא יכיר לך טובה, תעשה את הדברים נקיים לשם שמיים, כי ברגע שאתה מתחיל לחשוב איך יהיה ומה יהיה, "כָּל הָאָדָם כָּזָב" (תהילים קטז, יא), יצא לך מהדבר הזה, האכזבה גדולה שאין כדוגמתה.

וזה אחד היסודות הגדולים שאדם צריך לשים בדעתו. ובמרוץ של השנים האלה, ובימים האלה, ובחיים האלה, שהכל נהיה דברים שרצים מהר, זה אחד היסודות הגדולים שיש לאדם בחיים לשים, כי הכל רץ מהר. פעם גם לבנות חברות היה לוקח עשר שנים עד שחברים נהיים חברים אמיתיים בלב ובנפש, היום לבנות חברים בכוס קפה שיושבים נהיים חברים ואחר כך בכוס קפה שהשני נותן לו נהיים אויבים.

כמו שהמשנה באבות (אבות א, ו) אומרת "קְנֵה לָךְ חֵבֶר", מה הפירוש "קְנֵה לָךְ חֵבֶר", תקנה את החבר בכוס קפה, במתנה. דבר שנקנה גם הוא נמכר. החבר אתה יכול לקנות אותו בכוס קפה או במתנה, גם מישהו אחר יכול לקנות אותו. מה שנקנה הוא גם נמכר. "קנה לך חבר", זה דבר גם שנקנה ונמכר, זה דבר שנמצא בשוק במכירה כל העניין של חברות, לכן אדם צריך להיות במחשבה עמוקה ביותר, כל מעשיו יהיו לשם שמיים, כל ההתנהגות שלו תהיה התנהגות נקייה עם טוב ולא לחשוב אף פעם בשום מצב, מה יהיה לי, איך יהיה לי.

תאמין רק בהקב"ה "וַיֵּאמְרוּ בְּה' וּבְמִשְׁחָה עֲבָדוּ" (שמות יד, לא), תאמין בהקב"ה ובצדיקים ובתלמידי חכמים ותלך בתמימות עם השם. מהשם יוצא לך דבר שלא נוח, זה מהשם, השם יודע מה הוא עושה. מצדיקים יוצא לך דבר שלא נוח, זה מהשם, השם יודע מה הוא עושה. כך האדם צריך לבנות את האמונה שלו ואת ההתנהלות שלו בחיים.

המגיפה שנעצרה בזכות רבי אליעזר פאפו מגיל שלוש עשרה התחלנו לחסור שיעור בספר הקדוש "פלא יועץ" ו"יעלזו חסידים" והקפדנו כל שנה ושנה לנסוע לציון של הפלא יועץ ויעלזו חסידים, עד שעברנו הרבה ייסורים ודברים קשים והדבר הזה נפסק. אבל תמיד אנחנו קשורים, נוסעים לשם ביחידות או שהולכים אחרים ובע"ה עוד יבוא יום שנחזק את זה חיזוק גדול.

הפלא יועץ, רבי אליעזר פאפו, היה קודש קודשים, הוא אומר באחת ההקדמות לספרים שלו אם אזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו ממי שאקבל ממנו טובה אשתדל לשלם לו במיטבה ולבקש רחמים עליו.. כביכול אם הוא יזכה להיות בשמיים במקום גבוה ובמקום קדוש, ממי שהוא יקבל טובה הוא ישתדל להחזיר לו טובה.

מי מאיתנו בימים האלה לא צריך מליץ יושר גדול כמו הפלא יועץ, רבי אלי-

עזר פאפו שהיה קודש קודשים, סיפורים מפחידים של ניסים, של נפלאות, של דברים מעל הטבע של פחד ואימה של הקדושה של הפלא יועץ. ידוע שבזמן של הפלא יועץ הייתה מגיפה קשה שמתו אלפי אלפי אנשים ולא היה פתרון לאותה מגיפה. רבי אליעזר פאפו היה צעיר מאד, שלושים ותשע או כמה, ארבעים, היה צעיר מאד, הגיל בדיוק לא יודעים אותו, ורבי אליעזר פאפו עמד ואמר לתלמידים שלו, היום זה ליל הושענא רבא, הוא ישן ולא יקום בבוקר ותהיה כפרה על עם ישראל והמגיפה תיעצר. יום אחר כך, ליל הושענא רבא, נעצרה המגיפה.

עד היום בעירייה של סיליסטרה של בולגריה, בבולגריה, יש בעירייה קומה שהיא לעילוי נשמת רבי אליעזר פאפו. הגויים מכבדים ומעריכים והבגדים שלו, הכיסא שלו, והדברים שלו מונחים שם, יודעים שהוא עצר את המגיפה.

אז בימים האלה, ימים קשים ובכל יום שאדם רוצה ישועה, ישתדלו כולם לקחת "פלא יועץ", ללמוד בפלא יועץ, והכוח של הפלא יועץ, של רבי אליעזר פאפו, זה אור גדול להיושע, להיגאל ולהיושע מכל צרה ולהרחיק את כל המזיקים מכולנו.

נשתדל בכל הכוח ללמוד פלא יועץ, הפלא יועץ כותב שהוא כותב את הספר שלו לאנשים פשוטים כמוהו, כולו ענווה, כל עבודת השם שלו פשוט, כל עבודת השם שלו זה הכנעה ודבקות עצומה בהקב"ה.

נשתדל כולנו להכניע את הלב, ללמוד פלא יועץ להקפיד בפלא יועץ, להחזיק איתנו ביד כל היום פלא יועץ, הרי ידוע שאחד הדברים הגדולים שאדם יחזיק ביד שלו כל היום ספר קדוש, לא משנה לאן הוא הולך לאיפה הוא הולך, אדם מחזיק ספר קדוש, הכוח של הקדושה שומרת עליו.

להחזיק פלא יועץ וכל רגע פנוי להסתכל, ללמוד, לקרוא, על השולחן במשרד, על השולחן בכל מקום, איפה שאתה הולך פלא יועץ יהיה איתך והקב"ה יעשה עם כולנו פלא יועץ ונזכה לגאולה ולישועה ולהצלחה ולסיעה את דשמייא גדולה.

אתם מקדישים

ואנחנו אפיציאון!

עלות השתתפות בהפצת 50 ספרים - 300 ש"ח לפרטים 052-510-6-510